

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετήσια 12 δα 15

Εξαμήνιος 8

Ετήσια 20

Εξαμήνιος 12

Αι συνδρομαί περιλαμβάνει
διεθνείς ταχυδρ. επιταγ. και
γραμμάτια της βουλ. τοσπ. της
δι' επιστολής επί συστάσει.

Τα γραφεία της «Οδησός»
έν τω α. τμήματι 'Αριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ ἀριθμὸς
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
ἀριθμῶν τῆς ἐποχῆς ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν»
ἀποστέλλομενα χειρόγραφα
δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅτι δύνει.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ἡγεμονικῶν
Αρραβῶνων ἀντιήλλαξεν ἡ «Οδησός»
τὰ ἐξῆς μετὰ τῆς Αὐλῆς συγχαρητήρια
τηλεγραφήματα.

Πρὸς τὸν Κ. Αὐλάρχην
Εἰς Σοφίαν

Θερμῶς παρακαλῶ Ὡμᾶς ὅπως
καθυποβάλητε τῇ Α. Β. Ὑψηλότητι
τῇ Κυριάρχῃ ἡμῶν τὰ ταπεινά μου
συγχαρητήρια ἐπὶ τοῖς ἀρραβῶσιν
Αὐτοῦ δι' ὧν ἐδραιοῦνται ἡ ἐν Βουλ-
γαρίᾳ Δυναστεία τοῦ εὐγενεῖς Αὐ-
τοῦ Οἴκου.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Διευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος «Οδησός».

Εκ τῶν Ανακτόρων

Σοφίας

Διευθυντὴν Ἐφημερίδος «Οδησός».

Τὰ συγχαρητήρια, ἅτινα καθυπο-
βάλετε τῇ Αὐτοῦ Βασιλικῇ Ὑψηλό-
τητι τῇ Ἡγεμονίᾳ, ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῶν
ἀρραβῶνων Αὐτοῦ, διεβίβασα πάραυ-
τα εἰς τὸν Ἀρχοντὰ Ἡ Αὐτοῦ Βα-
σιλικῇ Ὑψηλότητι εὐχερεστήθη νὰ με-
διατάξῃ ὅπως ἐκφράσω ὑμῖν τὴν
Εὐχαρίστησίν τῆς.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου
τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Ἡγεμόνος
Δι. ΣΤΑΝΤΣΩΦ

Η Α. Β. Υ. ΜΑΡΙΑ ΛΟΥΙΖΑ

Διὰ τοῦ ἀρραβῶνος τοῦ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν ἐπεβεβαίωσεν
μίαν ἐπιφορὰν τὸ ἔθιμον τῶν
Βουρβῶνων, νὰ συζεύγνυνται κα-
τὰ προτίμησιν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν
γένους.

Ἡ μήτηρ τοῦ Ἡγεμόνος ἡμῶν,
ἥτις τόσῃν σπουδαίαν σημασίαν
κέκτηται ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἀγα-
πητοῦ τῆς υἱοῦ, οὐδεμία ἀμφιβο-
λία ὅτι ὑπῆρξεν ἐκ τῶν σπουδαι-
οτέρων προσώπων τῶν συντελε-
σάντων εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ ἀρα-
βῶνος τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη ὡς
γνωστὸν εἶναι θυγάτηρ τοῦ Λου-
δοβίκου-Φιλίππου, τελευταίου βα-
σιλέως τῆς Γαλλίας, καταγωγῆς
Βουρβανικῆς ἐκ τοῦ κλάδου τῶν
Ορλεανιδῶν.

Περὶ τῶν Βουρβῶνων περιττὸν
πλεῖν νὰ αναφέρωμεν, διότι, ὁ
καὶ ἀτελέστατα διελθὼν τὴν Παγ-
κόσμιον Ἱστορίαν, ἀνὰ πᾶσαν
σελίδα θὰ ἀπῆντησε τὸ ὄνομα τῆς
Μεγάλης ταύτης οικογενείας.

Οἱ Βουρβῶνες τῆς Πάρμας εἶναι
διακλάδωσις τοῦ μεγάλου Ἰσπανι-
κοῦ κλάδου. Κατὰ τὸ 1731 ὁ οἶ-

κος Φαρνέζο, ὁ κυρίαρχος τῆς
Πάρμας ἀπὸ τοῦ 1545, εἶχεν ἀπο-
μείνει ἄνευ ἄρρενος ἀντιπροσώ-
που, τότε ἡ Ελισάβετ Φαρνέζω,
σύζυγος τοῦ Ἰσπανικοῦ Βασιλέως
Φιλίππου Ε' καὶ νόμιμος κληρο-
νόμος, ἀνηγόρευσεν κυρίαρχον
τῆς Ἡγεμονίας τῆς (καὶ Πιασεν-
τίου) τὸν δευτερότοκον υἱὸν τῆς
τὸν Δὸν Κάρολον Βουρβανίδην,
μετὰ ταῦτα ἡ Ἡγεμονία περιήλ-
θεν εἰς τὸν Φίλιπον Βουρβῶνα,
νεώτερον ἀδελφόν τοῦ Κάρολου
καὶ κατόπιν ἐξηκολούθησε ἡ δια-
δοχικὴ κληρονομία ἐπὶ μακρὰν σει-
ρὰν ἐτῶν.

Ὁ Δὸν Ροβέρτος Βουρβανίδης,
τελευταῖος δούξ τῆς Πάρμας καὶ
Πιασεντίου, πατὴρ τῆς μελλούσης
Ἡγεμονίδος τῆς Βουλγαρίας ἐγε-
νήθη τῇ 9 Ἰουλίου τοῦ 1848 καὶ
ὀνομάζεται Ροβέρτος - Κάρολος-
Λουδοβίκος-Μαρίας. Τῇ 15/27 Μαρ-
τίου 1854, μόλις ἑξαετῆς ἐκκληρο-
νόμησε τὸν πατέρα τοῦ Κάρολου
Γ' ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς μη-
τρὸς τοῦ Λουίζης, ἀλλὰ κατὰ τὸ
1860 ἀνῆλκος εἶναι, συνέπειά τῆς
ἐνώσεως τῶν διαφορῶν Ἰταλικῶν
Ἡγεμονιῶν, ἐστερήθη τοῦ δουκά-
του τοῦ.

Ὁ Δὸν Ροβέρτος, ἐνυμφεύθη δις.
Τῇ 17/11 Ἀπριλίου 1869 τὴν Μα-
ρίαν Πίαν, πριγκίπισσαν Βουρ-
βανίδα τῶν δὺα Σικελιῶν. Απο-
θανούσης ταύτης τῇ 15/10 Οκτωβρί-
ου τοῦ 1882 ἐνυμφεύθη τὸ 1884
τὴν πριγκίπισσα Μαρίαν Αντω-
νίαν.

Ἡ Α. Β. ἡ πριγκίπισσα Μαρία
Λουίζα εἶναι θυγάτηρ τῆς Α. Β.
Υ. τοῦ Δὸν Ροβέρτου ἐκ τῆς πρῶ-
της συζύγου τοῦ, καὶ ἐγεννήθη
ἐν Ρώμῃ τῇ 17/11 Ἰανουαρίου 1870,
δηλ. νῦν εἶναι 23 ἐτῶν. Περιττὸν
εἶναι ν' αναφέρωμεν ὅτι πρεσβεύ-
ει τὸ καθολικὸν δόγμα. Πασίγνω-
στον εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ Βουρβῶνες
εἶναι καθολικοί. Ἡ πριγκίπισσα Μα-
ρία-Λουίζα τὸ πλεῖστον τοῦ χρό-
νου τῆς ἔχει ζήσει ἐν Ελβετίᾳ,
Γαλλίᾳ, Αὐστρίᾳ, καὶ Ἰταλίᾳ.

Ἡ Α. Β. Υ. εἶναι πρῶτον τέκ-
νον τοῦ Δὸν Ροβέρτου Βουρβῶ-
νος τοῦ Παρμικοῦ, ἔχοντος δέκα
καὶ τρία τέκνα, ὧν τὰ ὀκτὼ ἐκ
τῆς μητρὸς τῆς καὶ πέντε ἐκ τῆς
μητρυνῆς αὐτῆς.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

ΤΗΣ

ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ σύνταξις τῆς συναδέλφου «Σφο-
ποδᾶς» ἀπεστείλεν ἡμῖν βιβλίον ἀπο-
τελούμενον ἐκ 256 σελίδων μεγάλου

ὀγδόου σχήματος, τὸ ὁποῖον περιέχει
ὀλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ἀπορρήτων
ῥωσικῶν ἐγγράφων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰά-
κωβων ἀνακαλυφθέντων μετὰ προλό-
γου τοῦ προέδρου τῆς Σοβράνιε κ. Δ.
Πέτκωφ, ἀποτελουμένου ἐκ 46 σελίδων.
Περὶληφθὲν τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων δη-
μοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Ζορά» μεταδίδο-
μον τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἣν ἀρύεται τις
ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐγγράφων εἶ-
νε τὸ ἀνακόλουθον καὶ ἀσυνεπὲς τῆς
Ρωσικῆς Πολιτικῆς. Ὁ σκοπὸς εἶναι
κατάδηλος καὶ καθωρισμένος: ἡ βαθ-
μιαία κατάληψις τῆς Βουλγαρίας καὶ
μετατροπὴ ταύτης εἰς Ρωσικὴν ἐπαρ-
χίαν. Ὁ σκοπὸς οὗτος οὐχὶ δυσχερῶς
ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν ἐκάστου,
καὶ ἄνευ δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων ἡ-
δυνάτο τις νὰ μαντεύσῃ. Ὡς παιδα-
ριῶδες εἶναι νὰ σκέπτηται τις, ὅτι ἡ
Ρωσσία ἐθύσασεν 150000 ἄνδρας διὰ
τὴν ἐλευθέρωσίν μας, ἄνευ οὐδενὸς αὐ-
τῆς συμφέροντος. Ἐν τῇ νέᾳ ἱστορίᾳ
οὐδαμῶς γεγονὸς τοιοῦτον. Κήρυξις πο-
λέμου διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν ξένων. Ἡ
Γαλλία ἐβοήθησε τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ
κετέλαβε τὴν Νικαίαν. Ἡ Ρωσσία τὴν
Ρωμουνίαν, ἀλλὰ κατέχει ἤδη τὴν Βεσ-
σαράβιαν. Ἠλευθέρωσε τὴν Βουλγαρίαν
οὐχὶ ἀπὸ Σλαβικὴν ἀγάπην, διότι ταῦ-
τοχρόνως παρεχώρει εἰς τὴν Αὐστρίαν
τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ερζεγοβίνην, χώ-
ρας σλαβικὰς, ἀλλὰ διότι ἐπεθύμει ἵνα
τὴν ἡμετέραν χώραν ἔχῃ ὁρμητήριον
κατὰ τὴν Βιέννης καὶ τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δὲν
ἐπέτρεψαν τὴν ἰδρυσιν τῆς Βουλγαρίας
κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγ. Στεφάνου
Ἡ Ρωσσία εἶχε συμφέρον νὰ μᾶς ἐ-
λευθερώσῃ διὰ νὰ μᾶς καταστήσῃ ὑ-
ποχείριους, ἡμεῖς συμφέρον ἔχομεν νὰ
ᾤμεν ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι.

Τὰ ἐγγραφα, ἅτινα νῦν ἐξετάζομεν
δύνανται νὰ ὑποδιαρθρῶσιν εἰς δύο
μέρη. Τὰ μὲν φέρουσι χρονολογίαν πρὸ
τῆς ἑνώσεως τὰ δὲ τὴν μετὰ τὴν ἑ-
νωσιν. Τὰ πρῶτα διαγράφουσι πορείαν
κανονικὴν καὶ ἐντελῶς καθωρισμένην
τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως, τὰ δεύτε-
ρα ἀποτυποῦσι περίοδον ἀνώμαλον καὶ
αἰφνιδίων γεγονότων μεστήν. Τούτου
ἕνεκα, ταῦτα κέκτηνται μείζονα σπου-
δαιότητα τῶν πρώτων.

Σημειωτέον ὅτι πᾶν ὅ,τι σχετίζεται
μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ὡς ἐκ τῶν ἐγ-
γράφων ἐμφαίνεται, οἱ Ρῶσσοι παρ' ἡ-
μῖν προζένοι ἀπετείνοντο σχεδὸν ἄνευ
ἐξαιρέσεως εἰς τὸ Ἀσιατικὸν Τμήμα τοῦ
Ρωσικοῦ Ὑπουργείου. (Ἀζιάτσκα Ντε-
παρτάμεντ) τῶν Εσωτερικῶν, οὐχὶ δὲ
τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν. Αὐτὸ καὶ μόνον
τὸ γεγονὸς δεικνύει ὅτι ἡ ἡμετέρα χώ-
ρα δὲν ἐθεωρεῖτο ὡς ξένον κράτος,
ἀλλὰ κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπαρχία
προσηρημένη. Παρὰ τῇ Ἀσιατικῇ Τμή-

ματι ἀνεφαίνετο ἡ «Σλαβικὴ Εὐεργε-
τικὴ Ἑταιρία». Αὕτη εἶναι ἐν ἐκ τῶν
σπουδαιότερων τῆς Ρωσικῆς πολιτικῆς
παραγόντων εἰς τὴν Ανατολήν, καὶ εἰς
ταύτην ἀνατιπύσωνται, πράξεις, ὡς ἐάν
διέπραττον οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες,
ἢ οἱ Προζένοι θὰ ἐδυσφημίζοντο μεγά-
λως. Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων εὕρηται
δύο ἐπιστολαί, ἀνταλλαγεῖσαι μεταξὺ
τοῦ ἐν Ρουσσουκίᾳ ῥώσσου Προζένου
καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Ἀσιατικῶν
ὑποθέσεων. Μεταξὺ ἄλλων ὁ πρόζενος
ζητεῖ χρηματικὴν βοήθειαν 20 χιλ. φράγ-
κων διὰ τοὺς Σέρβους πρόσφυγας. Ἡ
ἀπάντησις ἔχει ὡς ἑξῆς: Διετάξαμεν τὴν
Σλαβικὴν Ἀγαθοεργὸν Ἑταιρίαν. ὅπως
καταβάλῃ τὸ αἰτηθὲν ποσόν. Τὰ χρή-
ματα ἐστάλησαν καὶ ἐδόθησαν τῇ κυ-
ρίᾳ Καραβέλωφ διὰ νὰ τὰ μετρήσῃ τῇ
κ. Πάσιτς. Ἀληθῶς μετὰ τινα χρόνον
βλέπομεν ὅτι ἡ Ἑταιρία αὕτη συντη-
ρεῖ τοὺς ἐν Ὀδησῶφ Βουλγάρους πρόσ-
φυγας, ἀλλ' αἱ ἀνὰ χεῖρας ἐπιστολαὶ
κατάδηλον ποιοῦσιν, ὅτι, αἱ διαταγαὶ
πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἀσιατικοῦ Τμή-
ματος.

Ὅποια ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ μέχρι τῆς
ἐνώσεως; Αὕτη συνοψίζεται εἰς ἐπιστο-
λὴν τινα, ἣν ὁ Τμηματάρχης τοῦ μνη-
μονευθέντος Τμήματος Μέλνικωφ ἀπέ-
στείλε τῷ ἐν Ρουσσουκίᾳ ῥώσσῳ Πρό-
ζενῳ: «οὐχὶ ἀπὸ ἀδελφικῆν ἀγάπην ἐ-
πολεμήσαμεν. Τὸ πρόβλημά μας ἦν νὰ
καθαρίσωμεν τὴν ὁδὸν μέχρις ὠρισμέ-
νου σημείου ἀλλ' ἐν Βερολίνῳ μᾶς ἐ-
φραζαν τὴν ὁδὸν καὶ ἀκολουθίαν, αὐ-
τὸ τοῦτο δέον νὰ ἐπιτύχωμεν δι' ἄλ-
λων μέσων ἅτινα ἐξελέξαμεν». Κατω-
τέρῳ ἐπάγεται ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν
πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρά, ἐάν δὲν εἶναι
ὑπὸ τὴν Ρωσσίαν. Εἰς τὰ Ρωσικά στρα-
τιωτικὰ σχέδια προβλέπεται καὶ ἡ κα-
τάληψις τῆς Δόβρουτζας, χρησιμοποιοῦ-
σης ἀντὶ γεφύρας τῇ Ρωσσίᾳ διὰ τὴν
Ρωμυλίαν καὶ Μακεδονίαν. Ἀλλὰ τοῦτο
δέον νὰ γείνη ὅταν ἡ Ρωσσία κατὰ-
στη κυρίαρχος τῆς Βουλγαρίας. Διὰ νὰ
ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς οὗτος, πρέπει νὰ εἶ-
νε ὑποχείριος ὁ Ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος,
νὰ ἀφαιρεθῇ τῶν χειρῶν τοῦ ὁ στρα-
τός, καὶ νὰ δοθῇ εἰς ῥώσσω ἀξιώμα-
τικῶν χεῖρας, νὰ ὑπαχθῇ ἡ χωροφυλα-
κὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτι-
κῶν καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ ὁ στρατὸς ἱπ-
ποὺς ῥωσσοὺς, οὕτως ὥστε ἅπανα ἡ
ἐνοπλὸς δύναμις νὰ εὐρηγῇ ὑπὸ τὴν
διάθεσιν καὶ διαταγὴν τῆς Ρωσικῆς
Κυβερνήσεως. Καὶ ὅταν ὁ Ἡγεμὼν
Ἀλέξανδρος δεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ
ἡ Ἡγεμὼν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ Γκουμπερνά-
τωρ, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐ-
πειδὴ οὗτος ἀναφαίνεται ὡς ἐμπόδιον
τῶν Ρωσικῶν βλέψεων, ἀποφασίζεται
ἡ ἀρσις τοῦ ἐμποδίου τούτου.

(ἀκολουθεῖ)

Εν Βιέννῃ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1893.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Τῇ «Εφημερίδι» Ἀθηνῶν ἐπιστέλλουσιν ἐκ Σοφίας ἰδιαίτερον ἀλλήλογραφίαν καθ' ἣν τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἡγεμονίᾳ δὲν προσιονίζεται λαμπρόν. «Δὲν λέγω, γράφει ὁ ἐπιστέλλων, ὅτι οἱ Βούλγαροι σκοποῦσιν εἰς τὴν ἐξόντασιν ἢ τὴν ἐκρύλισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, διότι οἱ πολιτικοὶ τῆς Βουλγαρίας εἶνε ἀρκούντως ὀξυδερκεῖς διὰ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοιοῦτου σχεδίου θὰ προσέκρουε κατὰ μεγάλων δυσχερειῶν καὶ θὰ προεκάλεε τὴν ἀπώλειαν πολλῶν συμπαθεῶν. Μάλιστα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἡ παρουσία δὲν ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς ἀνησυχίας, μέχρι καὶ τοῦ νὰ δοξάζωσιν ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι γενικὴ αὐτῶν μετοικεσία δὲν θὰ ἦτο δυστύχημα διὰ τὸν τόπον. Ὅθεν ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀδιαφορίᾳ καὶ τῇ παθητικῇ ταύτῃ στάσει ἔγκειται ὁ κίνδυνος ὁ ἀπειλῶν τὸ μέλλον τῶν Ἑλλήνων. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐποκύψωσιν οἱ ἔθνικοι θεσμοὶ ἀρῶν δὲν ἐλπίζουσι συνδρομὴν μηδ' ἐκ τῆς τοκικῆς Κυβερνήσεως, μηδ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος, τίνι τρόπῳ νὰ συντηρηθῶσι. Δὲν θὰ πολεμηθῇ ἐκ τοῦ ἔμφανους ὁ Ἑλληνισμός, ἀλλ' ὑπόδρα. Οἱ Ἑλλήνες πανταχοῦ σχεδὸν συζῶσι μετὰ τῶν Βουλγάρων, ἀποτελοῦντες, πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων, τοπικὰς μειονότητες. ἡ πλειονότης τῶν Βουλγάρων καὶ αἱ βουλγαρικαὶ Ἀρχαὶ θὰ προβαίνωσι βῆμα πρὸς βῆμα εἰς τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῶν. Εἶνε λίαν εὐλογιοί, ὅσων πεποιθῶσιν καὶ ἂν τρέφῃ τις πρὸς τὴν δύναμιν τῆς ἀντοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, οἱ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς πρόβου. Μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης ὅτι τότε συμπερόν καὶ ἡ ἀδυναμία ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Οὐχ ἥττον οἱ Ἑλλήνες τῆς Ρωμανίας δὲν φοβοῦνται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμίαν ἐπιβουλὴν κατὰ τῶν ἔθνικων αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἡ πεποίθησις αὕτη ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς βλέποντας τὴν διαγωγὴν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ σχολικῷ ζητήματι. Ὁ νόμος, ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Σοβράνιε, ἀναμείβοντες ὅτι προσβάλλει τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων. Βλέπουσα τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, τὴν προξενηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις, οὔτε ἐδοκίμασε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον τοῦτον, ὅσον διὰ τοὺς Ἑλλήνας. Ἐξαιρέσει τοῦ ἐπισοδίου τοῦ Πύργου, προσελθόντος ἐκ τοῦ ὑπερμέτρου ζήλου ὑφισταμένου ὑπαλλήλου, κανὲν ἑλληνικὸν σχολεῖον δὲν παρηναχλήθη, καὶ πάντα λειτουργοῦσιν ὡς πρότερον. Ἐπεταὶ ἐκ τούτου ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατενόησεν ὅτι ὑπερτέρα συμπερόντα ὑπεγόρευον αὐτῇ τὴν ἐπιρύλαξιν. Ἀλλ' ἐν ταύτῃ σαφῶς ὑπέδειξε τὰς προθέσεις τῆς καταργούσα πάσας τὰς ἐπιχορηγήσεις τὰς διδομένας εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, καὶ τὸ ἀκόμη οὐσιωδέστερον, δὲν

ἐξήτησε παρὰ τῆς Σοβράνιε τὴν κατάργησιν τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ σχολικοῦ νόμου.

Ἀν ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀπλοῦκοί, ἐλπίζοντες τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρθροῦ, τοὺς διαβεβαιούμεν ὅτι ἀπατώνται. Αὕτη ποτὲ δὲν θὰ γείνη, οὔτε θὰ ἐπιβληθῇ ποτε καθ' οἰογδίποτε τρόπον εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν, διότι αὕτη εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἀξίωσιν θ' ἀποκριθῇ ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.»

Ἀν καὶ καθ' ὅλα συμφωνοῦμεν ἤδη πρὸ πολλοῦ μετὰ τοῦ ἐπιστέλλοντος ἐκ Σοφίας «τῇ Εφημερίδι» καθ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω ἀμερόληπτα εἰσὶ τὸ ἐπικρατοῦν περὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας πρόληψιμα, διετυπώθησαν δὲ ἐν πολλοῖς μακροσκελεστάτοις κατὰ συνέχειαν ἀρθροῖς τῆς «Οδησοῦ», ἐν τούτοις ἃς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. ἐπιστέλλων νὰ μὴ συμφωνήσωμεν εἰς ἓν μόνον σημεῖον, καθ' ὃ οἱ Ἑλλήνες ἀποτελοῦντες τοπικὰς μειονότητας, οὐδεμίαν δὲ ἐλπίζοντες ἐπικουρίαν, θὰ ἀπορροφηθῶσιν ὑπόδρα ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Τὸ εἴπωμεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτᾶται ὁ μαρμασμός τοῦ ἔθνικοῦ αὐτῶν αἰσθηματός, ἢ τὸ ἀειθαλὲς αὐτοῦ! Ἀν οἱ Ἑλλήνες τῆς Βουλγαρίας ἐκ διαφύρων συμπεροντολογικῶν ἀγόμενοι λόγων, ἀπορροφῶσιν αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐκμηδυνίζοντες καὶ ἐκφραυλίζοντες οὕτω τὸ ἔθνικόν αὐτῶν αἶσθημα, ἐκ τούτου δὲν ἐπεται ὅτι πταίει ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ἢ ὅτι αὐτοὶ οἱ βούλγαροι δολίως καὶ ὑπόδρα ἐπιδιώκουσι τὴν ἀπορρόφησιν τῶν Ἑλλήνων ἀριμενῶν ὅλως ἑλευθέρων εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ ὑποκειμένων εἰς τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα εἰς ἃ ἅπαντες οἱ ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος.

Πλανῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις Ἡμῶν ἢ καὶ αὐτοὶ οἱ μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τόπους συζῶντες Βούλγαροι ἀγνοοῦσι τὴν καταγωγὴν ἐκάστου, εἴτε Ἑλλήν καλεῖται οὗτος, εἴτε Ἀρμένιος εἴτε Εβραῖος. Τούναντίον ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅποσον αἰσχος θεωρεῖται παρ' αὐτοῖς τὸ ἀρνησιθενὲς καὶ ἀρνησιθρησκον τῶν τοιούτων ἀνθρώπων, καὶ μέχρι ποίου βαθμοῦ ἀνταμείβουσιν οἱ βούλγαροι τὴν ἐθνικὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἀχαριστίαν.

Κατόπιν λοιπὸν τῶν τοιούτων ἐνδείξεων δύναται τις ν' ἀντείπῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἢ οἱ βούλγαροι ἐπιδιώκουσι τὴν ἀπορρόφησιν τῶν Ἑλλήνων; Ποῖον εἶναι τὸ συμφέρον των; Κατὰ πόσον θὰ ὠφελῇ θεικῶς ἡ Βουλγαρία, ἂν οἱ Ἑλλήνες εἰσὶ τοιοῦτοι, ἢ γινῶσι βούλγαροι;

Τὸ παρήγορον εἶναι ὅτι οἱ Ἑλλήνες τῆς Ν. Βουλγαρίας κατενόησαν εὐκρινέστερον τῶν προορισμῶν των ἢ ἡμεῖς οἱ τῆς Βορείου. Τὸ λέγομεν μετὰ τινος πικρίας ἐνεχούσης καὶ ὑπέρμετρον δόσιν ζήλειας, ὅτι οἱ ἐκεῖ Ἑλλήνες διαφέρουσιν ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Β. Βουλγαρίᾳ καὶ κατὰ τοὺς τρόπους τῆς ἐνεργείας καὶ

κατὰ τὸν τρόπον τῆς συνενόησεως περὶ βελτιώσεως τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν πραγμάτων, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῆς συνδρομῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων «οἵτινες ἀντὶ πάσης θυσίας διὰ τοῦ καλῶν ἐργάζονται πρὸς περιρροήσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἔθνικων αὐτῶν δικαιωμάτων!»

Τὶς λοιπὸν πταίει ἂν ἡμεῖς δὲν κινούμεθα, καίτοι ζωντανὸν παράδειγμα ἔχοντες τοὺς λοιποὺς τῆς Ἡγεμονίας ὁμοεθνεῖς μας ἐνεργοῦντας παραλλήλως τοῖς θεμελιώδεσι τῆς χώρας νόμοις; Τὶς εὐθύνεται ἂν ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῶν χορηγιῶν ἃς ποιεῖται ἡμῖν ἡ σεβ. Κυβέρνησις, καὶ διενεργοῦμεν οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς «τὴν ὑπόκυσιν τῶν ἔθνικων θεσμών;» . . .

Σ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ ἐξῆς τηλεγραφήματα ἀντηλλάγησαν ἐπὶ τῷ ἀρραβῶνι τοῦ Ἡγεμόνος:

Ἐκ Σοφίας

Εἰς Φλωρεντίαν, Hôtel de Paia

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν κόμητα Μουράνη.

«Ὁ ἀρραβὼν ὑμῶν προύξενέ μοι μεγίστην χαράν. Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔθνους καὶ ἐξ ὀνόματός μου, εὐχομαι ὑμῖν τε καὶ τῇ Μνηστῇ Ὑμῶν, ἀγάπην ὀλβιότητα, μακροβιότητα καὶ πολυτεκνίαν! Ἡ εἰδησις αὕτη ὑπερπληροῖ χαρὰς τὸ ἀφωσιωμένον Ὑμῖν ἔθνος, ὅπερ ἐν τῇ παγίῳσει τῆς δυναστείας, καθορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ.

Ὁ Ἀνθηγεμὼν Σταμπολῶφ

Εἰς Βιέννην, Ἀνάκτορον Κοβουργικόν

Τῇ Α. Β. Υ. πριγκηπίσῃ Κλημεντίνῃ, Σάξ-Κοβούργου Γόθα.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εὐτυχῶς λογιζεται καθυποβάλλον τῇ Ὑμετέρᾳ Βασιλικῇ Ὑψηλότητι τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἐπὶ τῷ ἀρραβῶνι τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Βουλγάρου Ἡγεμόνος, μετὰ τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος Μαρίας-Λουίζης, πριγκηπίσσης τῆς Πάρμας. Τὸ αἶσιον τοῦτο γεγονός, πραγματοποιοῦν τοὺς διακαεστέρους πόθους τῆς Ὑμετέρας Βασιλικῆς Ὑψηλότητος, ὑπερπληροῖ χαρὰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Βουλγάρων. Εἶτε ὁ Παντοδύναμος νὰ εὐλογῇ τὸν σύνδεσμον τοῦτον, ὅστις θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ Ἀνθηγεμὼν καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σταμπολῶφ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημ. Εκπαιδεύσεως

Γ. Ζίβκωφ

» » τῶν Εξωτ. καὶ Εκκλησιασ.

Δ. Γραϊκωφ

» » τῶν Οἰκονομικῶν

Ιβ. Σαλλαμπάσεφ

» » τῆς Δικαιοσύνης

Π. Σλαύκωφ

» » τῶν Στρατιωτ. Ἀντισυνταγ.

Σάββωφ

Ἐκ Βιέννης

Ἀνθηγεμὼν Σταμπολῶφ

Εὐτυχῶς καὶ συγκεκινημένη εἶμαι ἐκ τῶν ὑμετέρων συγχαρητηρίων, ἅτινα

ἡμεῖς καὶ οἱ Ὑπουργοὶ ὁμοῦ ἐκφράζετε. Εἶτε ὁ Θεὸς εὐλογῇ τοὺς προσφιλεῖς μνηστευθέντας, πρὸς εὐδαιμονίαν τοῦ τε τέκνου μου καὶ τῆς Βουλγαρίας Κλημεντίνῃ.

Πιέτρα-Σάντα (Ιταλία)

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. Μαρίαν-Λουίζαν, ἡγεμονίδα, Πάρμας.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον λαμβάνει τὴν τιμὴν ἵνα καθυποβάλῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα, τὰ θερμὰ του συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ ὑμῶν. Εὐτυχῶς δὲ λογιζεται διαβεβαιῶν ὑμᾶς, ὅτι τὸ αἶσιον τοῦτο γεγονός ὑπερεπλήρωσε χαρὰς τὰς καρδίας ὁλοκλήρου τοῦ Βουλγαρικοῦ ἔθνους, ὅπερ μετ' ἀνυπομονήσεως περιμένει νὰ ἴδῃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ταύτην, ἥτις ἐπὶ τῆς θείας Προνοίας προῦρισται νὰ καταστῇ ἡγεμονὶς του, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐκφράσῃ προσωπικῶς εἰς τὴν Ὑμετέραν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὰ αἰσθηματὰ του τῆς ἀγάπης καὶ ἀρσιώσεως, ἅτινα τρέφει πρὸς τὸ σεπτὸν ὑμῶν πρόσωπον.

Ὁ Ἀνθηγεμὼν καὶ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου:

ΣΤΑΜΠΟΛΩΦ

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐκ Πιέτρα-Σάντα

Κύριον Ἀνθηγεμὼνα, Πρόεδρον Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Μεγάλως σινεκηθήσῃ καὶ ἐκ βάθους καρδίας εὐγνωμονῶ ἐπὶ τοῖς ἐκφραζομένοις αἰσθημασὶ τῆς ἀρσιώσεως. Ἐλπίζω ὅτι ὁ Παντοδύναμος θὰ βοηθήσῃ, ἵνα, μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκπληρώσω τὰ νέα καθήκοντά μου καὶ νὰ ἀφιερῶ τὴν ζωὴν μου διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους.

Μαρία-Λουίζα Βουρβωνίς

ἡγεμονίς τῆς Πάρμας.

Μετὰ ταῦτα ἐπονται τηλεγραφήματα, ἀνταλλαγέντα μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς ἡγεμονίδος καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὡς καὶ τούτου μετὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Σάξ-Κοβούργου-Γόθα.

— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς κ. Γραϊκωφ ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν εἰς Βιέννην παρὰ τῇ Α. Β. Υψ. τῇ ἡγεμονίᾳ Φερδινάνδῳ. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ θὰ διευθύνῃ τὰ τοῦ ὑπουργείου ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Σαμαρτζήεφ.

— Αναγινώσκομεν ἐν τῇ Bουλγαρίᾳ τῆς 7 τρέχοντος.

«Εγγχώριαί τινας ἐφημερίδες ἀνέγραψαν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν παράδοσιν τοῦ ἐν Φιλ/πόλει γαοῦ τῆς Αγ. Κυριακῆς εἰς τὴν βουλγαρικὴν κοινότητα τῆς πόλεως ταύτης. Ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι τοῦλάχιστον πρόωρος. Κατὰ πληροφορίας ἡμῶν ἀρυσθείσας ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς οὐδεμία εἰσέτι ἐλήφθη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόφασιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

— Λέγεται ὅτι προσεχῶς ἀναμένονται εἰς Φιλ/πόλιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπολῶφ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς κ. Γραϊκωφ. Ἡ «Ζοδά» φρονεῖ ὅτι ἡ ἔλευσις τῶν κκ. ὑπουργῶν σχετίζεται πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἑλλ. ναοῦ τῆς Αγ. Κυριακῆς.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς «Οδησοῦ» λίαν προσεχῶς μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς πόλεις Βαλτσίκιον, Καβάρναν καὶ Δοβρίτς διὰ πρώτην φοράν ὅπως γνωρισθῇ μετὰ τῶν ἐκεῖ φιλῶν καὶ σινδρομητῶν τῆς «Οδησοῦ».

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

BIENNΗ — Πλείστα πρόσωπα μεταξύ των επισημοτέρων ποιουσιν εἰς τὸ κοινὸν θερμὴν ἐκκλησιν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν σεισμοῦ τῆς Ζακύνθου παθόντων. Διὰ σημαντικὰ ποσὰ ἐνεγράφησαν οἱ συντρέχοντες.

— Η Α Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας προσέφερε πέντε χιλιάδας φράγκων ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου παθόντων.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ — Η ἀξία τῶν ἐκ τοῦ παλατίου τῆς κομῆσεως τῆς Φλάνδρας κλαπέντων τιμαλφῶν κοσμημάτων ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομύρια φράγκων. Λέγεται ὅτι οἱ συλληφθέντες ὑπηρεταὶ προέβησαν εἰς σοβαρωτάτας ἀποκαλύψεις. Ὑψηλοτάτης περιωπῆς πρόσωπα φαίνεται ὅτι ἐνέχονται ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. Ἀλλὰ πᾶσα σχετικὴ διάδοσις πρέπει νὰ γείνηται ἀποδεκτὴ μετὰ μεγάλης προφυλάξεως.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ — Φεβρουάριος λίαν ἐπαισθηταί ἐγένοντο ἀπὸ τῆς νυκτός μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης τρεῖς.

Τὰ ἰταλικά πολεμικά ἀπέβιβασαν σήμερον μεγάλην ποσότητα τροφίμων ὁ δὲ πλοίαρχος τοῦ ἰταλικοῦ θαυρηκτοῦ «Stromboli» ἐμέτρησε σήμερον εἰς τὸν κ. Νομάρχην 8.000 φράγκα φρουσὰ ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Ο ἀφικθεῖς ἐνταῦθα σεισμολόγος κ. Edouard Ardatillon διάφορα μέρη τῆς νήσου ἐπισκεφθεῖς καὶ μελετήσας τὸ εἶδος τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν προσελθουσῶν ζημιῶν ἀπεφάνθη καὶ οὗτος συμφρονῶν μετὰ τῆς γνώμης τοῦ κ. Φόρστερ ὅτι οἱ κλονισμοὶ τοῦ ἐδάφους προέρχονται ἐκ τῆς καθιζήσεως τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ μεσημβρινόν μέρος τῆς νήσου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ — Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλουσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καὶ ὁ Τσάρος θὰ συναντηθῶσιν ἐν τῇ ἀνοκτόρῳ τοῦ Φρεδενσβουργ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐτησίας ἐπισκέψεως τοῦ Τσάρου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Δανίας.

ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ — Εἰσπράξεις μέχρι 1ης Φεβρουαρίου φ.χ. 10,000 δρ. 166,393.40

Ανάγνωμος
Elpis Meléna
de la Canée 375
Φινκ. Νέγρης 200
φ.χ. 10,375 δρ. 166,488.40

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ κ. Λαμπρίδης ἐκφράζει τὰς βαθείας αὐτοῦ εὐχαριστίας πᾶσι τοῖς τιμήσασιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ συγχρητηρίων.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οἱ διάφοροι λόγοι δι' οὓς
νυμφεύεται τις
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
(ὑπὸ Η. Sternberg)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἦν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν αὐτῇ ἐννοίαν ἀπαντᾷ τοιοῦτοι ἄνθρωποι. Ἄλλοι πάλιν δὲν ἠθέλησαν οὐδαμῶς νὰ κινηθῶσι, ἄλλοι πάλιν ν' ἀπαλλαγῶσι καθ' ὅλου ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ ἐλατηρίου τοῦ γάμου τῶν ἐρωτήσεως, διότι τοῖς ἐφαίνετο ὡς ἀνόητος καὶ ἀναξία λόγου.

Στενῶς πρὸς τοῦτοις συνδεδεμένοι ἴστανται οἱ ἀνοικτόκαρδοι, ἀνήκοντες τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἰσχυρὸν φύλον. «Εὐνυμφεύθην, διότι εἰς μίαν στιγμὴν, δὲν εἶχον νὰ τῇ εἶπω ἄλλο τι, τὴν ἡρώτησα ἐὰν ἤθελε νὰ μὲ ἔχῃ» ἀπήντησεν εἰς τῶν εἰλικρινῶν τούτων καὶ ἀρῆκεν εἰς τὸν κόσμον ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν, νὰ παραδεχθῇ ὡς αἰτίαν τοῦ γάμου του, τὴν ἀπερισκεψίαν ἢ ἐν ἰδιαιτέρον τρυφερόν αἰσθημα φιλοτιμίας. Εἰς ἄλλος ἀμολόγησεν ὅλως εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ ὥραία ἐλπίς ὅτι αὐτὴ θὰ ἦτο ἡ ἐκλεκτὴ μετὰ χιλίων, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ γάμου του, καὶ μετὰ λύπης προσέλεγεν, ὅτι δὲν τρέφει πλέον τοιαύτην. Οὗτος λοιπὸν βεβαίως δὲν θὰ ἐνυμφεῖτο, ἂν κατεῖχε τὴν πείραν ἤν τῶρα ἔχει.

Οὐχὶ ἐπαρκὴς πείρα προβάλλεται καθ' ὅλου λίαν συχνὰ ὑπὸ ἀρχῶν συζύγων ὡς αἰτίαν τοῦ γάμου των, διότι, οὐχὶ πᾶς τις, ὅστις διὰ βίου ἐνοῦται, ἐξετάζει, ἂν τὸ διάβημά του αἰτιολογῆται καλῶς, οὐχὶ πᾶς τις ἔχει βάσιμον λόγον τοῦ γάμου του, καὶ οὕτω κάποιος καὶ κάποια προβαίνουν εἰς γάμον καθ' ἑαυτὸν ἐπιπόλαιον, ἢ δὲν εἶναι ἄρα γε ἐπιπόλαιον νὰ προσφέρῃ τις τὴν χεῖρα τῆς διὰ βίου εἰς ἄνδρα μὴ ἀγαπητῶν, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου δεῖξῃ περιφρόνησιν πρὸς τὸν ἄπιστον γενόμενον αὐτῇ ἐραστήν της; δὲν εἶναι ἄρα γε ἐπιπόλαιος ἡ ὁμολογία μιᾶς παρισινής κυρίας τοῦ συμφοῦ, ἥτις ἐρωτηθεῖσα διὰ τί ὑπανδρεῖται ἀπήντησεν, ὅτι ἔχει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἀνάγκην νὰ ζεσπᾷ τὴν ὀργὴν της κατὰ τινος, καὶ εἰς σύζυγος εἶναι ὁ μόνος ὁ ὅποιος δὲν ἠμπορεῖ νὰ

τὴν παρατήρησιν ἐντὸς δεκατρίων ἡμερῶν; Βεβαίως τοιοῦτοι λόγοι εἶναι οὐ μόνον ἐπιπόλαιοι ἀλλὰ καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀποδοκιμαστοί.

Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ περὶ τῶν χρημάτων ὅταν χρησιμεύσιν ὡς λόγος τοῦ γάμου. Ὁ γάμος καθίσταται τὸ μᾶλλον ἐξυτελισμένον ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν διατάξεων, ὅσας προέρχεται οὗτος ἐκ τῆς ἐνώσεως δύο περιουσιῶν, λέγει ὁ Augier εἰς ἓν τῶν δραματικῶν τῶν ἔργων. Καὶ δικαίως. Διότι ὁ ἔρως εἶναι τὸ μόνον πράγμα τὸ ὁποῖον δόναται τις νὰ προμηθεύῃ ἐξαγοράζον αὐτό. Οὗτος καθίσταται εὐτυχὴ καὶ τὸν πτωχότατον ἐκ τῶν πτωχῶν, οὗτος παρέχει ἀξίαν εἰς τὸ ἀνάκτορον οἶον, καὶ εἰς τὴν καλύβην, οὗτος εἶναι ὁ καθαρῶς τὴν οἰκίαν, συντόμως εἰπὼν ὁ ἔρως ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ μόνον αἰτίον τοῦ γάμου τῶν ἀνθρώπων.

«Ὅστις νυμφεύεται ἐξ ἔρωτος λαμβάνει σύζυγον, ὅστις τὸ κἰνεῖ ἐνεκεν χρημάτων λαμβάνει δέσποιναν, καὶ ὅστις διὰ κοινωνικὴν δέσιν κυρίαν. Ἀγαπᾷσαι ὑπὸ τῆς συζύγου σου, ἐκτιμάσαι ὑπὸ τῆς δεσποίνης σου, εἰς ἀνεκτὸς ὑπὸ τῆς κυρίας σου. Τὴν σύζυγον τὴν ἔχεις διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, τὴν δέσποιναν διὰ τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς φίλους σου, τὴν κυρίαν διὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡσύχως σου θὰ συμφωνῇ μετὰ σοῦ, ἡ δέσποινα σου θὰ σε διευθύνῃ, ἡ κυρία σου θὰ σε ἐπιβλέπῃ. Ἡ σύζυγός σου θὰ φροντίζῃ διὰ τὰ ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, ἡ δέσποινα σου δι' ὅλα τὰ τοῦ οἴκου σου, ἡ κυρία σου διὰ τὴν ἐξωτερικὴν λαμπρότητα. Εἶσαι ἀσθενὴς, τότε ἡ σύζυγός σου θὰ σε περιποιεῖται, ἡ δέσποινα σου θὰ σε ἐπισκέπτεται καὶ ἡ κυρία σου θὰ στέλλῃ νὰ πληροφορεῖται περὶ τῆς υγείας σου. Ἡ σύζυγός σου θὰ συμπεριζέται μετὰ σοῦ τὴν θλίψιν σου, ἡ δέσποινα σου θὰ χρημάτων σου, ἡ κυρία σου τὰ χρήματα σου. Ἀν ἀποθάνῃς, ἡ σύζυγός σου θὰ θρηνήσῃ, ἡ δέσποινα σου θὰ λυπηθῇ ἡ κυρία σου θὰ πενθήσῃ. Λοιπὸν ἀποφάσισον ἐκ ποίας αἰτίας θέλεις νὰ νυμφεῖσθαι, ἔγραψέ ποτε, μία ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου καὶ ἔλαβεν ἑκατὸν χιλιάδας ἀπαντήσεων, ἐν αἷς ἐσημειοῦτο ὁ ἔρως ὡς τὸ μόνον ἐπαρκές, στυδαῖον καὶ ἡθικὸν ἐλατήριον.

Ἡ γνώμη τοῦ Δισραέλη θὰ ἀπερρίπτετο οὕτως ὑπὸ τῶν ἰδίων του συμπολιτῶν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν διέψευθε, διότι ἐνυμφεῖται τὴν ὥραίαν χήραν Wyndham Lewis ἐξ ἔρωτος. Οἶκον ἐννοεῖται ὅτι οὐδέποτε ἤθελε νὰ παραδεχθῇ τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἐξομολόγησίς του. «Εὐνυμφεύθην διὰ νὰ ἔχω τὴν καλλίστην γυναῖκα τοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἔχω» δὲν ἐνεπνεύσθη οὐδαμῶς ὑπὸ τῆς συνέσεως, τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος ἐκείνου, ὅπερ ποτὲ εἶχεν οὗτος ἀποκαλέσθαι τρέλλα. Καθ' ὅλου ἡ καρδιά εἶναι τὴν πλήρην ἀντιφάσεων καὶ μυστηρίων, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἀκρόμῃ δὲν κατ' ὠρθωσεν κανεὶς νὰ ρίψῃ βλέμμα ἐταστικὸν καθ' ὅλα. Διὰ τοῦτο πεδιεσκεμμένως θὰ παραλεῖψωμεν, νὰ ὁμνήσωμεν περὶ τῶν μυστηριωδῶν ἐλατηρίων τοῦ γάμου. Τὴν γνώμην ἐν τούτοις ὅτι

τοιαῦτα ἐφίστανται, δὲν τὴν ἀρνούμεθα διότι ὑπάρχουσι περισσότερα πράγματα μετὰ τὸ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἢ ὅσα μᾶς ἀφίνει νὰ ὀνειρεώμεθα ἢ ἐκ τῶν σχολείων σοφίας, καὶ ἔρως καὶ γάμος ἀκριβῶς εἶναι τὸ σημεῖον, ἐν ᾧ ἐν τῇ βίᾳ τῶν θνητῶν συναντῶνται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ.

Γ. Μ.

Εν Στενὴμάχῳ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1893.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΗΛΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Παρίσι 6 Φεβρουαρίου — Ὁ Ναύαρχος Ruge, κυβερνήτης τῆς ναυτικῆς μοίρας τῆς Μεσογείου ἀπέθανε.

Ρώμη — Ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁ Τζιολίτης διέψευσεν κατηγορηματικῶς ἐπικειμένην ὑπουργικὴν κρίσιν.

Παρίσι — Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιληφθεῖσα τῆς ἐξετάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ περὶ τῶν στελεχῶν αὐτοῦ, ἀπεφάνθη ἵνα τὰ συντάγματα τοῦ πεζικοῦ ἔχωσι μόνον τρία τάγματα, ἀξιομαρτυροῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ρώμη — Συνεπεῖρα ἐπερωτήσεως ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν διαθέσεων τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῆς Ζακύνθου, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν ὅτι ἡ κυβερνήσις ἐπεμψε δύο πολεμικά σκάφη πρὸς βοήθειαν τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ ἰταλοὶ ναῦται θαυμασίως ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον αὐτῶν, διενεμήθησαν χρήματα, τροφαὶ καὶ κατασκευάσαν παραπήγματα, ἡ κυβερνήσις πλήρην πεποιθήσιν ἔχει ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διηρημένως τὰ αἰσθήματα τῆς τε Βουλῆς καὶ τῆς χώρας, ἐκδηλοῦσα συμπάθειαν πρὸς φίλον ἔθνος (χειροκροτήματα).

Βιέννη 7 Φεβρουαρίου — Κατὰ τὴν Πολιτικὴν ἀνταπόκρυσιν ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη ὁ πρίγκηψ Φίλιππος τοῦ Κομβούργου, ἀνεχώρησαν πρὸ μεσημβρίας δ' ἰδιαιτέρας βασιλικῆς ἀμαξοστοιχίας ἐκ Σβάρτσου τὸ ἐσπέρως ἀφικνοῦνται.

Ζάκυνθος — Ὁ Νομάρχης, οἱ βουλευταὶ καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεφόρτισαν τὸν Διοικητὴν τοῦ θαυρηκτοῦ Σρόμπτλι, νὰ εὐχαριστήσῃ θερμῶς τὴν ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ βοηθητῶν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ.

Κάϊρο — Ὁ Αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος Μαχτάρ Πουσσᾶς ἀνακαλεῖται, ἀντικαθιστάμενος παρὰ τοῦ Οσμάν Πασσᾶ.

(42) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (42)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

— Λαμπρά, ἐξαίρετα, ὥραία, ἡκούσθη ἡ ἀντιπαθητικὴ φωνὴ τοῦ Ἀντωνέτου. Βλέπω ὅτι ἀμφότεροι παίζετε τὸ μέρος σας θαυμάσια!

Αναυδοὶ ἔμειναν οἱ δύο ἀτυχεῖς ἐρασταί, ὡς ζευγὸς τριγόνων καταλαβανόμενον αἰφνης ὑπὸ γαμψόνυχος ἰ-

έρακος. Ἡ ἀφελὴς καὶ ἀγνή ἐκείνη κόρη, ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ τόσῃ συμπαθὴς καὶ τρυφερὰ ἠθέλησε νὰ ἀτενίσῃ ἱκετευτικῶς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς της καὶ ζητήσῃ συγγνώμην, ἀλλὰ παραχρῆμα ἔκυψε τὴν κεφαλὴν καὶ κλίναςα τὰ γόνατα ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας περιμένονσα τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Ἡ ἀθάνα ἐκείνη κόρη, ἐνόμισεν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς της ἦν παγερόν, τὸ με διάμα βεβιασμένον, τὸ βλέμμα σκληρόν καὶ διαπεραστικόν, ἡ δὲ φωνὴ πικρὰ καὶ τραχεῖα.

Ὁ δὲ Γεώργιος ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν γονάτων στηριζόμενος ἐζέτεινε τὰς χεῖρας λέγων ἱκετευτικῶς.

— Κύριε! . . . κύριε . . . φείσθητι . . . εὐσπλαγχνίσθητι δύο καρδίας πασχούσας . . .

— Νὰ φεισθῶ . . . νὰ εὐσπλαγχνι-

σθῶ . . . Α! μὰ τὸν Θεόν τοῦτο εἶνε ὁλακεία, ἐφώνησε δι' ἁγρίας φωνῆς ὁ Ἀντωνέτος. Τὶς φείδεται, ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ αὐτῇ τόνῳ, ἀνθρώπου ὅστις παρὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν αὐτῷ εὐεργεσίαν, τολμᾷ νὰ εἰσέρχεται δολίας, ὡς ἄσφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐεργέτου του καὶ νὰ ἐποκλέπῃ τὴν οἰκιακὴν του τιμὴν; . . .

— Πάτερ μου! . . . ἔλεος ἐψηθύρουν ἡ Δωροθέα τὴν κεφαλὴν κάτω πάντοτε νεύουσα.

— Τὶς εὐσπλαγχνίζεται κόρην ἥτις ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ δέχεται ἐρωτικὰς συνευθεύξεις ἡδῶς ἀκροαζομένη τῶν ἐρωτικῶν λόγων καὶ δεχομένη περιπύξεις καὶ δολίας ἐκμυστηρεύσεις οὐτιδανοῦ ὄντος οἷος ὁ ἄνθρωπος οὗτος; . . .

— Κύριε! . . . ἐφώνησεν ἐν προφανεί ἀγανακτήσει ὁ Γεώργιος . . .

— Καρδίας πασχούσας εἶπες; . . . ἔ! καλὰ θρωμερὸν πλάσμα τῆς Γῆς ὁ δὲ εὐσπλαγχνισθῶ διὰ τῶν τρομερωτέρων βασάνων . . .

— Ἀρκεῖ, κύριε, . . . ἀρκεῖ . . . εὐγενὴ ἱππότη . . . ἀνέκραγεν ὁ Γεώργιος ὀρθωθείς . . .

— Θεέ μου! τί σκέπτεται ἄρα γε νὰ πράξῃ ἐψηθύρουν ἡ Δωροθέα . . . Μῆτέρ μου! μῆτέρ μου . . . διαφύλαξον αὐτόν . . .

— Ἀρκεῖ, παιδίον εἶπες, ἀρκεῖ; καὶ τί σκέπτεσαι νὰ πράξῃς νομίζεις ὅτι δὲν ἔλαβον πάσας τὰς δυνατάς προφιλάξεις; Ἰδοὺ ὅτι ἐψεύσθης.

Καὶ ἐξαγαγὼν κατέθηκεν ἐπὶ τῆς πλησίον τραπέζης ἀμφιστομον ἐγχειρίδιον λέγων:

— Εὐγνώριζον, παιδίον, ὅτι ἔχω νὰ κάμω μὲ ἀγύρτην οἷος εἶσαι σύ . . .

Βιέννη — Ήν τῶ τοῖς Ἀνακτόροις γεύματι σήμερον παρεκάθησαν ἐπίσης πρῶτοι οἱ Βούλγαροι ὑπολοχαγοὶ Δάγκωφ, Κάτσεφ καὶ Κατσάρωφ.

Περὶ τοῦ π. σ. λ. 9 Φεβρουαρίου — Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐνέγκρινε νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιβάλλοντες ἐπὶ πάσης τῆς ταχυδρομικῆς ἀποστολῆς ρουβλίων φόρον ἐν καπίκιον ἐπὶ 100 ρουβλίων, ἢ αὖ βεβαιωθῇ τὸ ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τῶν ρουβλίων ἐκ τῆς Ρωσσίας. Οἱ ταξιδιωταὶ ὀφείλουσι νὰ δηλοῦν ἐν τοῖς συνόροις τὸ ποσὸν τῶν ρουβλίων ἂν ἔχουσιν. «Ἐκαστος ταξιδιωτῆς δύναται νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ 500 ρουβλίων πᾶσα δὲ οἰκογένεια 1000. Τὰ μὴ δηλωθέντα ποσὰ κατὰσχονται.

Βιέννη — Χθὲς τὸ ἑσπέραις ἐγένετο λαμπρὰ λαμπαδηφορία ἐν Σβαρτσάου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου, καὶ τῆς μνηστῆς του, πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῆς Πάρμας. ἡ Μουσικὴ ἐπαύνασε διάφορα μουσικὰ τεμάχια, ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους. Ὁ Δούξ, ἡ δούκισσα μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Μαρίας Λουίζης ἀφίκοντο εἰς τὴν Βιέννην ἐκ τοῦ Σβαρτσάου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἀρχιδούξ Κάρολος. Τὴν πρωΐαν ἐπεσκέψατο αὐτοῦς ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας. Τὸ ἑσπέραις ὁ Δούξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Μεκλεμβούργου. Τὰ ἐπισκεπτῆριά των ἀφῆκαν οἱ ἀρχιδούκες Ἀλβέρτος καὶ Γουλιέλμος, ὁ πρίγκιψ Ἀδουστός Λεοπόλδος τοῦ Κομβούργου καὶ ὁ Καρδινάλιος Γκαλιμπερτῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΛΕΧΘΕΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΠΙΔΟΧΙΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ

(Συνέχεια)

4-ον Νὰ ἀπολυμάνῃ τὰς ἰδίας χεῖρας κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον :

Αναστρέψασα τὰς χεῖρας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἀποκόψασα βράχως τοὺς ὀνυχας καὶ καθάρισα τὸν ὑπ' αὐτοὺς εὐρισκόμενον ῥύπον, νὰ πλύνῃ τὰς χεῖρας πρῶτον ἐν βρασθέντι ἀτμίζοντι ὕδατι ἐντὸς καθαρῆς λεκάνης, τριβούσα αὐτὰς διὰ ψήκτρας καὶ σάπωνος ἀφθόνου ἐπὶ τρία λεπτά τοὐλάχιστον, εἴτα δι' οἰνοπνεύματος ἢ ὁποῦ λειμωνίου, ἰδίως τοὺς δακτύλους καὶ ὀνυχας, καὶ

ἐν τέλει ἐμβυθίζῃ αὐτὰς ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος 1 : 1000 ἄχνης ὑδραργύρου ἢ 3 : 100 φαινικοῦ ὀξέος.

5-ον Ὅπως ἔχουσα τὰς χεῖρας προητοιασμένας πλύνει ἐπιμελῶς ἐπίσης διὰ βρασθέντος ὕδατος καὶ σάπωνος τὰ ἐξωτερικὰ γεννητικὰ ὄργανα τῆς τικτοῦσης ὡς καὶ τὴν περὶ αὐτὰ χάραν, εἴτα δ' ἐκπλύνει αὐτὰ διὰ φαινικοῦ ὀξέος 3 : 100 ἢ ἄχνης ὑδραργύρου 1 : 1000.

6-ον Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτῇ νὰ τελῇ τὴν καλουμένην προφυλακτικὴν πλύνειν τοῦ κολεοῦ πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν, διότι αὕτη δύναται νὰ καταστῇ, τελουμένη ὑπὸ τῆς μαίας, πολλὰκις ἐπικινδυνωδεστέρα.

Τινὲς τῶν ἱατρῶν, παραδεχόμενοι τὴν αὐτομόλυνσιν ὡς αἰτιολογικὸν παράγοντα τοῦ ἐπιλοχίου πυρετοῦ, ἢ προϋποθέτοντες παρὰ ταῖς πλείστας τῶν γυναικῶν τὴν ὑπαρξιν στρεπτοκόκκων ἐν τῷ κολεῷ, θέλουσιν ἴσως ἀντικρῦσαι τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην· ἐὰν λάβωσιν ὅμως ὑπ' ὄψει, ὡς ἡμεῖς μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπράξαμεν, ὅτι μόνον εἰς 10 : 100 γυναικας εὐρέθησαν στρεπτοκόκκοι ἐν τῷ κολεῷ αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ ὅτι οἱ στρεπτοκόκκοι οὗτοι, διατελοῦντες ἐν λανθανούσῃ καταστάσει, δὲν εἶνε τόσον ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸν ζεῖντα αὐτοὺς ὁργανισμόν, ὅσον ὁ σχεδὸν πάντοτε μεμολυσμένος μητρεχύτης τῆς μαίας, βεβαίως θέλουσι συμφωνήσῃ μεθ' ἡμῶν.

7-ον Ἀπαντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς ὡς καὶ τὴν πρὸς ἀπολύνωσιν τοῦ ὀμφαλίου λώρου μέταξαν ἢ κλωστήν ἐκ λίνου ὀφείλει νὰ ἀπολυμάνῃ, θέτουσα αὐτὰ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς χρήσεως ἐντὸς ἀγγείου καθαροῦ περιέχοντος διάλυμα φαινικοῦ ὀξέος 3 : 100.

8-ον Νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἐξέτασιν συχνά· εἰς φυσιολογικοὺς τοκετοὺς ἀρκεῖ νὰ ἐξετάσῃ τις μόνον δὶς, ἂμ' ἀρχομένου τοῦ τοκετοῦ καὶ μετὰ τὴν διάρρηξιν τοῦ θυλακίου.

9-ον Ὡς ἀνωτέρω περιεγράφη, πρέπει νὰ πλυθῇ πρὸ πάσης ἐσωτερικῆς ἐξετάσεως ὡς καὶ πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ περιναίου, τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ὀμφαλίου λώρου καὶ τὴν παραλαβὴν τοῦ πλακοῦντος. 10-ον Κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς κεφαλῆς δέον νὰ ἀπολυμαίνωνται δι' ἐπανειλημμένης πλύσεως διὰ φαινικοῦ ὀξέος 3 : 100 τὰ ἐξωτερικὰ γεννητικὰ ὄργανα.

11-ον Κατὰ τὴν λοχείαν ὀφείλει ἡ μαία νὰ φροντίσῃ περὶ ἀπολύτου καθαριότητος τῶν λειχημάτων τῆς λεχωίδος ὡς καὶ τῶν ὀθονίων τῆς κλίνης αὐτῆς, περὶ συχνῆς ἀλλαγῆς τῶν διὰ

τὰ λόμενα σπληνίων καὶ συχνοῦ ἀερισμοῦ τοῦ δωματίου· ἀποφεύγουσα τὴν πολυπραγμοσύνην.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Οὐδαμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἐπαγγέλματά τινα ἀμείβονται τόσον καλῶς, ὅσον εἰς Ἀγγλίαν π. χ. καθηγητῆς τοῦ College de France ἐν Γαλλίᾳ λαμβάνει 7500 φράγκα, ἐν τῇ Σορβόνῃ 12000 εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν 10000, ἐν ᾧ ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ καθηγηταὶ τῆς Οξφόρδης, λαμβάνουσι ἀπὸ 1000, - 3000 λίρας στερλίνας ἐνιαυσίως. Ὁ Διευθυντῆς τοῦ College d Eton ἔχει μισθὸν 152000 λέβων, ὁ διευθυντῆς Harrow 157 χιλ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Υόρκης 375, 000 φράγκα κατ' ἔτος. Διὰ μίαν σελίδα περιοδικῶν τῶν ἀμείβουσι συγγραφεῖς διὰ 500 φράγκα. Ὁ μυθιστοριογράφος Thackeray ἐκέκρινεν ἀνὰ 4000 φράγκ. τὴν ἡμερονύκτιον τὸν βραδυτέρων ἐνιαυσίως ἐπληρόντο ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Magazine διὰ τῆς ὁποίας ἐδημοσιεύετο τὸ μυθιστόρημά του 2 χιλ. λίρας τὸ ἔτος καὶ 10 λίρας στερλίνας δι' ἑκάστην σελίδα. Ἐμποροὶ τινες αὐτόθι κερδίζουσι ἐνιαυσίως 100000 λίρας.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ. — Ἰταλὸς, ὅστις πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπέθανεν, ἀφῆκε περιουσίαν ἄνω τῶν 500,000 δολλαρίων. Ἰδοὺ δὲ ἡ διαθήκη του. «Εἰς μὲν τοὺς δύο πρεσβυτέρους υἱοὺς μου ἀνὰ ἓν δολλάριον εἰς ἑκάστον, εἰς τὴν σύζυγόν μου ἑτησίως 15,000 δολλάρια. προσέτι ἐκτὸς τούτων καὶ 200 δολάρια κατὰ μῆνα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν λοιπῶν πέντε ἀνηλίκων τέκνων μου, μετὰ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν ἐνηλικιότητα των νὰ διαμοιρασθῇ ἡ περιουσία μου. Οἱ πρεσβύτεροι μου υἱοὶ ἦσαν ἀπειθεῖς ἐξ αὐτῆς τῆς παιδικῆς των ἡλικίας, κατέστρεψαν καὶ κατασπατάλησαν φοβερὰ χρηματικά ποσὰ καὶ οὐδέποτε ἔδιδον οὐδὲ τὴν παραμικρὰν προσοχὴν εἰς τὴν αὐθεντικότητά μου. Δι' αὐτοὺς δὲν μοῦ περισσεύον χρήματα.»

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 11 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγῇ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσόν 2 90						
Ἀγορὰ » » » 2 25						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100 ..	261	—	271	—	266	—
» φράγκ. χρ. σά 100 ..	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιν. 100 ..	207	—	209	65	208	60
» φράγκ. χρυσά 100 ..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100 ..	123	20	124	75	124	20
» φρ. χρ. ἰ 100 ..	—	—	100	50	—	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσά . . . 100 ..	99	85	100	40	100	—
Βελγίου }						
Ἰταλίας }						
Ελβετ. }						
Ἀγγλίας λ. στερλ. 1 ..	25	15	25	28	25	25
» φράγκ. χρυσά 100 ..	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1 ..	22	70	22	78	—	—
» φράγκ. χρυσά 100 ..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας } φράγκα χρυσά . . 100 ..	—	—	100	30	—	—
Ρουμανίας }						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.64						

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν, ἡ λέδα Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 % Ἐλάχιστος ὁρὸς .25 ὀκτ.

Αἱ! μὰ τὸν Θεόν, τοῦτο εἶνε πολὺ, παρὰ πολὺ, εἶπεν ὁ Γεώργιος καὶ ὤρμησεν ὡς τίγρις ἐπὶ τοῦ Ἀντωνέτου, πρὶν ἔτι προλάβῃ νὰ ὤψηται τοῦ ἐγχειριδίου. Διὰ τῆς σπιθαμῆς χειρὸς του ἀνέτρεψεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δαπέδου καὶ θὰ τὸν ἐπνίγεν ἀναμφιβόλως, ἂν μὴ ἦρχετο ἡ ἐξῆς διαπεραστικὴ καὶ ἀσθενὴς φωνὴ εἰς τὰ ὦτά του :

— Γεώργιε! . . . Γεώργιε! . . . εἶνε . . . εἶνε . . . πατ . . . εἶπε καὶ ἔπεσε λιπόθυμος ἐνῷ ὁ Γεώργιος ῥίψας ὕστατον βλέμμα ἐφώνησεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ σπαρακτικῶς.

— Αχ! . . . χαῖρε . . . καὶ κατήλθε τὴν κλίμακα ἐξάλλος ἐκ τοῦ φόβου καὶ ἐρρίφη εἰς τὰς ὁδοὺς τρέχων ὡς παράφρων ἀγνοῶν ποῦ ἐπορεύετο.

Καὶ ἴδη καιρὸς νὰ λύσωμεν τῶν ἀναγνωστῶν μας τὴν ἀπορίαν. Τὸ ἔλε-

εινὸν ἐκεῖνο πλάσμα ἡ Θεοδωρέττα, βλέπουσα ὅτι ὄχι μόνον ἀπέκρουσε τὰ αἰσθήματά της ὁ Γεώργιος, ἀλλὰ καὶ ὅτι περιεφρόνει αὐτήν, κατελήρην ὑπὸ ἀπανθρώπου μίσους συνοδευομένη καὶ ὑπὸ ἀμέσου ἐκδικήσεως,

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἐξοδὸν τῆς μηδόλως ἀμφιβάλλουσα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐκμυστηρευθῇ ὁ Γεώργιος τὸν πρὸς τὴν Δωροθέαν ἔρωτά του, εἶχε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συνεμερίζετο αὐτοῦ καὶ ἡ Δωροθέα ἐκ τῶν συχνῶν ἐπαίνων ἃς πρὸς αὐτὴν ἔλεγεν ἡ Δωροθέα περὶ τοῦ Γεωργίου, διέτρεχε τὴν ὁδὸν μονολογοῦσα.

— Ἐτσι αἱ! καλὰ κί ἐγὼ τώρα νὰ σῆς δείξω . . .

(ἀκολουθεῖ)